

A Szabadság

A MAGYAR KOMMUNISTA MUNKÁSPÁRT LAPJA

www.aszabadsag.hu

KÖZTÖRVÉNYESEK

HUNVALD GYÖRGY ERZSÉBETVÁROSI SZOCIALISTA POLGÁRMESTER
ŐRIZETBEN VAN. A MAGYAR SZOCIALISTA PÁRT NEVE MÁRA A KORRUPCIÓ,
A CSALÁS, AZ ÁMÍTÁS ÉS AZ ALJASSÁG SZINONIMÁJÁVÁ VÁLT

BALSZEMMEL

Thürmer Gyula

MI A BAL SZEMÜNKKEL NÉZÜNK A VILÁGRA. ÍGY SOK MINDENT ÉSZREVESZÜNK, AMIT CSAK A JOBB SZEMÜNKKEL NEM LÁTNÁNK. MÁSKÉNT IS LÁTJUK A VILÁGOT, MONDJUK ÚGY, BALSZEMMEL. EZUTÁN MINDEN SZÁMUNKBAN ELMONDJUK, MIKÉNT IS LÁTJUK AZ ÉPPEM ESEDÉKES ESEMÉNYEKET A SAJÁT POLITIKAI ÉRTÉKÍTÉLETÜNK ALAPJÁN, BALSZEMMEL.

BŰNBEN FOGANT MAGYAR KAPITALIZMUS

Hunvald polgármester urat elvitte a rendőrség. Tudod, én nem azon csodálkozom, hogy elvitte, hanem, hogy most vitte el. Na meg azon, hogy a többiek még szabadlábban vannak. Ugyanis, ne hidd, hogy elcseneselhető ingatlan csak a VII. kerületben van. Na persze, ott szívesebben vásárolnak izraeli befektetők telket, házat vagy mindkettőt, ezért kapósabb is. És, mint látjuk, a kísértés is nagyobb.

Nem csodálkozom azért sem, mert a magyar kapitalizmus eleve bűnbefogant. Nálunk nem az történt, hogy volt egy szép kövér tőkésosztály, amely jó áron megvette az állami vagyont. Nálunk volt egy csomó hatalomra és pénzre éhes értelmiségi, feketéző pártapparatsik, akik a szocializmusban sem éheztek, de többre, sokkal többre vágytak. Megvolt a lakásuk, a kocsijuk, a tisztességes polgári létük, de őket nem elégítette ki, hogy ötször többet kerestek, mint az átlagember. Ők százszor többet akartak keresni, nagy vagyona, nagy kocsira szert tenni. Ha nem tudnád, erről szólt a rendszerváltás.

Elcinte szabadrablás volt, ma már azonban cizelláltabbak a szabályok, a lényeg azonban megmaradt: a magyar kapitalizmus alkotó munka helyett ügyeskedéssel, korrupcióval, rablással épül. Ezen kellene változtatni, de a kormánypártok nem tudnak, és nem akarnak. Magyarország politikai rendszere ma Európá-

ban a legkorruptabb, a legpiszkosabb, a legbecstelenebb. Emberek! Meddig tűrjük még?

KI AZ IGAZI BŰNÖS?

Szóval, Hunvald polgármester urat elvitte a rendőrség. Megszólal az MSZP budapesti elnöke, és az erkölcsi tisztesség nevében felszólítja a polgármestert, hogy mondjon le MSZP-tagságáról, mert, hogy az MSZP ilyen tiszta, meg olyan erkölcsös.

Szóval, kérdem én: eddig hol voltak? Eddig nem vettétek észre, hogy a belvárosi házakat fillérekért eladják izraeli meg egyéb haverjaiknak? Eddig miért volt jó a polgármester a mélyen hívő MSZP-s elitnek? Csak nem azért, mert fenntartott egy hatalmas választást előkészítő apparátust, magyarán, munkát, de főleg fizetést adott egy halom éhenkórászknak a szocialista és liberális táborból?

Van egy sanda érzésem. Szerintem Hunvald úr nem fog a börtönben elrohadni. Mert ha ő bűnös, akkor bűnösök a szerződéses is, és bűnösök azok is, akik eleve tudták, hogy áron alul vásárolnak. Nem hiszem, hogy hazánk külföldre szakadt fiai önként és dalolva visszaadnák a megvett ingatlanokat. A végén még eljutnánk az igazi bűnösökhöz is. Na, azt már nem! Inkább elkenik a szuarét, igaz, nem először.

A RENDŐRSÉG

A múlt héten minden létező párt a rendőrség erősítését, a törvény szigorítását követelte. Nem is tudom, hogy eddig mit csináltak ezek a pártok. Hogy kevés a rendőr, azt bárki megmondja nekik. De elég kidugni az orrukát az utcára, és láthatják, hogy se közelben, se távolban egy darab sincs. A Fidesz több rendőrt követel, az MSZP, na meg Draskovics miniszter úr replikáz: semmi gond, megoldjuk. Ha kell három ezer rendőr, akkor lesz három ezer, ha több, akkor több.

Én gyanítom, hogy nem lesz se három ezerrel több, se tízzel. Nem csak azért, mert nincs pénz. Főleg azért nem, mert egy csapásra a pénz sem old meg mindent. Ad egy, a rendőröket ki kell képezni. Kiből? Hol? Ad kettő, a rendőrség gerincét meg kell erősíteni. A huszonéves kezdő rendőr még nem igazi rendőr, csak egyenruhája van, de tapasztalata nincs. Ad három, el kell dönteni, hogy mit akar a kormány? Sok rendőrt az utcán, vagy technikailag nagyon szuper akciócsoportokat. A kettő nem ugyanaz. Most azonban se az egyik, s a másik.

Én azt mondom: az utcákra rendőr kell! Magabiztos, segítőkész, cselekvőképessé rendőr. Vegyék elő az egykori határőröket is, akik ma formálisan rendőrök, de még nem egészen azok. Belőlük talán könnyebb lenne valóságos rendőrt faragni. Nézze meg a kormány, hogy az APEH-től, a VPOP-tól nem lehet-e visszahozni rendőröket, vagy átvenni szakembereket! A körzetmegbízotti rendszert már ma meg lehetne erősíteni, jobban megfelelő emberekkel, gépkocsikkal, az állandó jelenlétet biztosító helyiségekkel. Az önkormányzati közterületi felügyelői rendszert komolyabbá lehetne tenni, akár beemelni a rendőrségi rendszerbe. De mindez csak technikai kérdés. A rendőrség akkor lesz jó és hatékony, ha világosak a törvények, a játékszabályok, és azok betartásából az ország vezetése példát mutat. Addig a bűnözőknek áll a világ.

HISZEM, HOGY SOK MUNKÁVAL GYŐZNI FOGUNK!

BESZÉLGETÉS KATÓ TAMÁSSAL, HAJDÚ-BIHAR MEGYE 2. VÁLASZTÓKERÜLETÉNEK KB-MEGBÍZOTTJÁVAL

Kató Tamás fiatal kora ellenére tudja: a szociális értékek képviselője, a munka, a közös érdekekért vívott küzdelem, egymás segítése az út egy igazságosabb társadalom létrehozásához. Elítéli a tőkés világszemléletet, az opportunizmust és a pénz hajszolását, különösképp annak vadkapitalista formáját, az embertársakon való átgazolást. Hangsúlyozza: kommunista fiatalként a szolidaritást és a rászorulókat támogatását tartja valódi értéknek.

– *Hogyan kerültél a mozgalomba?*

– Egészen fiatal korom óta vonzódok a baloldali eszmékhez, figyelem a nehézségekkel küzdő emberek életét, amelynek magam is részese vagyok. Tudom, hogy mit jelent a tanulás mellett munkából élni. 2008. májusában léptem a Magyar Kommunista Munkáspárt tagjainak sorába. Egy hónap elteltével kértem felvételem a Baloldali Frontba is, hogy saját munkámmal is segítsen a fiatalok szervezetének tevékenységét. Óriási élmény volt számomra, amikor három hét elteltével találkozhattam Thürmer Gyulával, a párt elnökével. Később részt vettem a Kádár-megemlékezésen, és életemben először beléphettem a Baross utcai pártközpontba. Ezek az élmények feltöltöttek energiával és bizakodással. Hiszem, hogy sok munkával győzni fogunk.

– *Mit szoktál olvasni?*

– Sok időt szánok olvasásra. Nagyon kedvelem a magyar költészetet és az orosz novellákat. Szerintem, ha Csehov művészetét mindenki ismerné, picit boldogabb lenne az emberiség. Minden műveltnek nevezett embernek ismernie kellene a világirodalom nagy klasszikusait. A szép beszéd és az élvezetes, érthető, szabatos írás szerintem ezek nélkül elképzelhetetlen.

– *Milyen filmeket nézel?*

– Nem vagyok nagy filmrajongó, de szívesen megnézek egy-egy vígjátékot vagy kalandfilmet. A régebbi magyar filmeket különösen kedvelem, az ócska, gagy, amerikai szennyet utálom. Sajnos a televízióban nagyon kevés az élvezhető, tartalmas film, pedig lenne rá igény.

– *Mi a legfontosabb érték az életedben?*

– Ennek a kérdésnek nagyon örülök. Mindenkinek fel kellene tennie önmagának. A legfontosabbaknak a szociális értékeket tartom, a munkát, a közös érdekekért vívott küzdelmet, egymás segítségét. Míg a tőkés világszemlélet csúcsán a siker és pénz hajszolása áll, az ember-

társakon való átgazolás árán is, addig, mi kommunista fiatalok a szolidaritást és a rászorulókat támogatását tartjuk az érték-hierarchia leglényegesebb elemének.

– *Ha találkoznál az aranyhállal, mi lenne a három kívánságod?*

– Hogy legyen újra szocializmus, tűnjön el a fájdalom, és lehessen még akármenyeni kívánságom...

– *Családod hogyan viszonyul politikai szerepvállalásodhoz?*

– A családban soha senki nem foglalkozott politikával, de mindig a becsületes munkát és a haladást tekintették a legfőbb értéknek. Szinte az egész rokonságom melós, a szüleimet és a nagyszüleimet is beleértve. Kisgyerekkorom óta érdeklődöm a politika iránt, és felismélesem óta baloldalinak tartom magam. Családom támogatását élvezem tevékenységemben.

– *Mi a kedvenc ételed?*

– Kedvelem a hagyományos magyar ízeletet, de nincs kedvenc étel. Mondhatnám azt is, jobban szeretek főzni, mint enni.

– *Mivel töltöd a szabadidőd?*

– Szeretem a természetet, és nagy állatbarát vagyok, de szívesen töltöm az időm a számítógép előtt is.

– *KB-megbízottként mit teszel a városban?*

– Tisztában vagyok azzal, hogy nekünk nincsenek milliárdjaink, hogy a médián keresztül tájékoztassuk az embereket elképzeléseinkről, programunkról. Ezért ki kell mennünk az utcára, dacolva a hideggel és hőséggel. Plakátokat és szórólapokat juttatunk el a lakossághoz a személyes beszélgetéseken túl. Ez azért is fontos, mert gyakran azonnal kapunk visszajelzést. Jól fogadnak bennünket, egyáltalán nem tapasztaltam negatív megnyilvánulást, biztató szavakat annál inkább, ami lendületet ad a kitartó és nehéz munkához.

Sok anyagot juttatunk el a Dobozi-lakótelepre, a Fényesudvar környékére.

Kató Tamás

1986. április 19-én született a Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei Kemeccsén. 2005-ben érettségizett a nyíregyházi Bánki Donát Műszaki Középiskolában. Jelenleg Debrecenben, a Sirius Informatikai Szakiskola esti tagozatán tanul, mellette kézbesítőként dolgozik a Debreceni Egyetemen. Nincs a városban olyan rendezvény, ahol ne láthatnánk kötegni szórólappal a kezében, emberekkel beszélgetni. A megyei munkáspárti honlap állandó cikkírója.

Ezeket a részeket nem szereti a tőkés hatalom, ide nem jut a fejlődésből. Túl sok a hajléktalan és a szegény ember. A világ következtében egyre rosszabbodnak a körülmények, és az emberek közelednek az igazság teljesebb felismeréséhez, hozzánk, kommunistákhoz.

Minden fronton igyekszem dolgozni, bár a munka és tanulás mellett nehéz. A mozgalomra persze mindig szakítok időt és erőt. Világosan el kell mondanunk az embereknek, hogy mik a céljaink személyesen, Interneten és A Szabadságban. ■

„A problémák gyökere a hús esztendővel ezelőtt elkezdődött folyamatokban van” - jelentette ki a Munkáspárt elnöke, a „Megérte? Ezt akartad?” című brosrát bemutatva a sajtónak. Thürmer Gyula szerint teljesen felesleges volt a szocialista rendszer megdöntése, Magyarország jövője nem a jelenlegi tőkés rendszerben, hanem egy demokratikusabb, a néphez közel álló szocialista rendszerben van.

MUNKÁSPÁRTIAK A TUNGSRAMNÁL IS!

Kora délutáni műszakváltásra érkeztek a Váci úti Tungstram gyár elé a Munkáspárt budapesti aktivistái. A csapat egy része a Suzukinál edződött arcokból állt, de voltak új segítők is, akik először dolgoztak ilyen terepen.

Az aktivisták szórólappal a kezükben, pillanatok alatt szoros sorfalat vontak a bejárat elé. Egy munkás sem távozhatott üres kézzel – de nem is akartak.

Az egykor jobb napokat látott, mára amerikai kézen (General Electric) vegetáló gyár dolgozói nem kis meglepetéssel, de szívesen, és érdeklődve vették kezükbe a Munkáspárt vádiratát.

Többen felismerték a szórólap-osztók között a gyár egykori dolgozóját, Fogarasi Zsuzsannát, és beszélgetésbe elegyedtek vele.

Természetesen a biztonsági szolgálat emberei is meglátogatták a munkáspártiakat. Először távozásra szólították fel őket, majd mikor ez sikertelen volt, rövidesen visszatértek, és néhány röplapot

kértek. Nemsokára látni lehetett, hogy elmélyülten olvassák a párt anyagát.

Az egy órás akció során közel 700 dolgozóhoz jutott el a „Megérte? Ezt akartad?” című röplapunk.

Nemsokára megérkeztek az első visszajelzések a gyárból. Tény, néhányan még hisznek a kormány népbuító PR-kampányának, s bujtogatóknak neveztek minket. De az sokkal fontosabb, hogy a dolgozók nagyobb része pozitívan fogadta a Munkáspárt vádiratát. Itt is, akár csak a Suzukinál, ismét bebizonyosodott, hogy egy jól használható, mindenhol bevezethető, érthető anyag született, ami kitartó munkával egyre több helyen termékeny talajra hullik.

GILICZE ATTILA

SZABADSÁGOT HOZTAK

A Munkáspárt megemlékezett Budapest felszabadításáról. A kommunista párt képviselői koszorút helyeztek el a MEASZ megemlékezésein is, így a polgári áldozatok Vizafogói Emlékhelyénél és a Budai Önkéntes Ezred emlékművénél. Az alábbiakban Fogarasi Zsuzsanna, a Munkáspárt fővárosi alelnöke Szabadság téren elmondott beszédéből idézünk.

1945. február 13-án ért véget Budapesten a német megszállás, a véres ostrom.

„Minden óra, minden perc, amit eltöltünk a háborúban, gyilkosság a nemzet ellen! Minden egyes napnak minden egyes órája és perce alkalmas arra, hogy kilépjünk a háborúból! A nép érdeke a béke, mert ezzel nyer! A kormány pedig a háború, mert ezzel akarja reakciós életét és rendszerét meghosszabítani!”- ezekkel a szavakkal fordult a Kommunista Párt a magyar néphez. A katonai ellenállás legnagyobb alakulata a Budai Önkéntes Ezred, amely 1945 januárjában önkéntes századokat szervezett Varyházy Oszkár parancsnokságával. Az ezred részt vett a Déli pályaudvar elfoglalásában, a Gellérthegy ostromában, a Várban körülvárt németek kitérés kísérletének megghiúsításában, a főváros budai oldalának felszabadításában. Vörös zászlók alatt született meg a béke, hogy a szétbombázott Budapesten elkezdődhessen az élet, amelynek hősei nagyszüleink és szüleink voltak. Pusztá kezükkel kaparták ki a fővárost a náci pokol hamujá-

ból és felépítették a jövőnek. Vajon azok az aljas szándékú gazemberek, akik ezt az emlékművet megrongálták, tudják-e, hogy ők sem léteznének a Szovjet Vörös Hadsereg önfeláldozó, hazát és Európát védő harca nélkül?

Tudják-e, hogy kiknek a véres verítéke áztatta ezt a földet és épített lakásokat, tereket, parkokat, kórházakat, iskolákat Budapesten? A fővárost ők tették világvárossá, és nemcsak azzá, hanem az itt élők biztonságos otthonát teremtették meg. Nem, nem a mai urak, akik kiszolgáltatják a nemzetközi tőkés körök kényekedvének. Ők ugyanúgy nem akarnak lemondani kiváltságaikról, mint, ahogyan több mint fél évszázaddal ezelőtt sem amazok, akik lángba borították Európát. Bankokat és plázákat építenek, hogy profitjukat növeljék. A szociális bérlakások, a rend, a tisztaság, a biztonságos Budapest a szocializmus szép emléke. Abból élünk, ami megmaradt belőle: metró, néhány lepusztult gyár, ebek harmincadjára vetett lakáshálózat, megszűnőfélben levő iskolák, újra vert kórházak. Naponta gya-

rapszik azok száma, akiket utcára lökött a tőkés hatalom kapzsisága, agresszív pénzéhsége. A válság, amelyet ők okoztak, kilátástalanságba kergeti a magyar családokat, egyeseket öngyilkosságba, másokat depresszióba. Csendes világháború zajlik az országban. Ma nem a németek viszik el a javainkat, hanem a tőkés, akik a mi saját gyárainkat ideiglenesen birtokolják, akik a mi munkánk gyümölcséből híznak irracionálisan degeszre. Az utolsó bástya Budapest, de lassan mi is el-esünk, mert a munkanélküliség az utolsó oszlopokat is kidönti. Ma mi vagyunk az Önkéntes Ezred.

KAJLI BÉLA BUDAPESTI ELNÖK
FOGARASI ZSUZSANNA

A FORRADALMI ÚT ÉS A PÉNZ

Kedvező visszhangja volt a Munkáspárt Központi Bizottsága legutóbbi ülésének. Igen, az ország mély válságban van, amit súlyosbít a nemzetközi kapitalizmus rendszerválsága. A munkásság, a dolgozók számára igazán egy út jelent megváltást, a forradalmi út. A kapitalizmust kell megszüntetni, hogy ne a pénz uralkodjon mindenben. Mutassuk hát fel a forradalmi alternatívát, és készítsük fel a pártot arra a helyzetre, amikor már nem csupán beszélni tudunk a forradalmi útról, hanem meg is tudjuk valósítani.

Ez az idő nagyon távolinak tűnik, de mivel a nemzetközi és a hazai viszonyok is nagyon gyorsan romlanak, soha sem lehet tudni, hogy mikor is következik be. Készülnünk kell, mindennap hozzátéve valamennyit a munkánkhoz, mindennap javítva azt. Oliver Cromwell szavait a hitről és a puskaorról mindenki ismeri, de a következőt kevesebben, pedig ránk is vonatkozik: „Aki nem jobb napról napra, az megszűnik jónak lenni”.

JÓNAK LENNI ANYAGI TÉREN IS

Nekünk nagyon jónak kell lenni anyagi téren is. Nem elég a jó program, azt ki is kell nyomtatni, terjeszteni, reklámozni. Az osztályharchoz, a forradalmi úthoz is pénz kell. Ezt a pénzt nem lehetetlen előteremteni. Egyet tudni kell: csak magunkra számíthatunk. A tőkés állam nem fogja úgy megváltoztatni a választási rendszert, hogy mi könnyedén bejussunk a parlamentbe, és ezzel anyagilag is jobb helyzetbe kerüljünk. Nem, erre nem számíthatunk. Azt tehetjük, amit tettünk az elmúlt két évben: minden erőnket koncentráljuk a párt finanszírozására. Az elmúlt két évben ez sikerült. Ebben a tagdíjak mellett fontos szerepe volt a pártnak nyújtott támogatásnak, amelyért cserébe minden támogató megkapja A Szabadságot.

A japán kommunisták maguk terjesztik az újságjukat, ami anyagilag is jó, politikailag is. Mi is átvettük, és ma A Szabadságot magunk terjesztjük. Nagyon jó, hogy erre a Munkáspárt képes volt. A futár- és terjesztői hálózat ma az egyik legnagyobb kincsünk. A lap egyszerre agitálja az embereket, és szervezi a pártot. De tovább kell menni! Bátran ajánlani kell A Szabadságot

mindenkinek! Mondani, győzködni, erőlködni kell, hogy a párton kívüli ismerőseink is támogassák a lapot anyagilag! Ma még szegénylősek vagyunk, nem merünk, pedig nélkül nem megy. Igen is győzzük meg gyerekeinket, unokáinkat, ismerőseinket, barátainkat!

EGY NAPI JÖVEDELMEZT AZ EP-VÁLASZTÁSRA!

A portugál kommunisták felírták a kongresszusi zászlajukra a jelszót: szocializmust! Aztán feltették a kérdést: mi kell hozzá? Erős kommunista párt! Ezt is odaírták. A kongresszuson pedig felállt egy küldött és javasolta: nem elég a jelszó, pénz is kell hozzá! Adjuk egy napi jövedelmünket a pártnak! Természetesen a tagdíj és az újság előfizetése mellett. Ezt tettük mi is a Központi Bizottság legutóbbi ülésén. Minden párttag egy napi jövedelmével vagy nyugdíjával támogassa az Európai Parlamenti választásokat! Teljesíthető? Igen! Nem kell hozzá más, csak az, hogy őszintén beszéljünk egymással. Igen, tudnunk kell, hogy kinek mennyi a jövedelme, mennyit várhatunk tőle. Igen, egymás szemébe kell néznünk, és ki kell mondanunk: igen, vállaljuk az áldozatot a pártért. Lehet, hogy sokan ezt az egy napi jövedelmet vagy nyugdíjat már a szájuk előtt veszik el, de hát ez az áldozat, a pártért, a szocializmusért. Nézzünk annak is a szemébe, aki – bár tudná – mégsem vállalja az áldozatot, és kérdezzük meg: Te milyen kommunista vagy, elvtárs?

Van, ahol elkezdtek magyarázni a bizonyítványt, mondván, hogy most nem tudok fizetni, csak részletekben tudok fizetni. Ha ezt fizetem, akkor nem fizetek a Szabadságért, és így tovább. Ez az út rossz és a téves. A helyi vezetőknek nem szabad ilyen nézetek rabságába kerülni. Beszélniük kell minden emberrel. Kommunisták vagyunk, vállaltuk a harcot, vállaltuk a lemondást. Ha így van, akkor ne csak szavakban tegyük, hanem a gyakorlatban is. Mindenkinek meg kell mondani: Elvtárs, tudnod kell valamit! A Te forintjaid nélkül nincs forradalmi út!

KERESSÜK A VÁLLALKOZÓKAT!

A párt törvényesen fogadhat el támogatást vállalkozóktól. Ma sok magyar kis- és

középvállalkozó van, akiknek rossz a mai kormány, akik védelmet várnak a multinacionális tőkével szemben. Közülük sokan ismerik a Munkáspártot, tudják, hogy még keveset tudunk értük tenni, de akarunk tenni, és beszélünk a gondjaikról, és ez már segítség. Sokan közülük anyagilag is hajlandóak segíteni. Ki pénzzel, ki papírral, festékkel, benzinnel, ki anyagok nyomtatásával. Vigyük el a vállalkozókhoz a mostani anyagunkat! A „Megérte? Ezt akartad?” című anyag a kis- és középvállalkozók szívéből beszél, és sokan hajlandóak megnyitni a pénztárcájukat. De nekünk kell odamenni, akár ismerjük őket, akár nem, nekünk kell kezdeményezni és kérni. Itt sincs helye szemérmességnek, félelemnek, kishitűségnek. Menni fog, csak akarni kell!

A dolgok összefüggenek. Ha azt látja egy vállalkozó, hogy a párthelységeink elhanyagoltak, az anyagaink igénytelenek, a hangulatunk pesszimista, nem fog segíteni. Ha azt látja, hogy szervezetlenek vagyunk, ha nem vagyunk képesek a saját tagdíjunkt sem összeszedni, aligha fog mellénk állni. Erőt kell sugározni, meg kell mutatni, hogy ami tőlünk függ, azt mi megcsináljuk, s ha ez sikerül, számíthatunk mások támogatására is.

KARACS LAJOSNÉ

MAGYARORSZÁGI ROMA-ZURI

Megkéselték szórakozás közben három élsportolót, 2009-ben, Magyarországon. Úgy, ahogyan ma bárki más is megkéselhetnek. Az ország megdöbbsent, felháborodott.

Legjobban azonban ismét miniszterelnökünk háborodott fel, de nem ezen, hanem a Magyar Hírlap egy ezzel kapcsolatban megjelent cikkén. Tudniillik az ominózus hasábonkon konkrétan le lett írva, hogy cigányok követték el a bűncselekményt.

Gyuresány Ferenc szeret szerepelni, főként, ha azzal az országot tönkre tevő gazságokról el lehet terelni a figyelmet. Mert az elmúlt héten ki beszélt arról, hogy újabb adóterheket tesznek a nyakunkba? Ki beszélt arról, hogy újfent ezrek veszítik el az állásukat, egyre több ember nem tudja fizetni a villanyszámláját, s a kormány megint az ÁFA emelését tervezi?

Nem, mindenkit az érdekelt, ki a raszszista, ki az antiszemita, ki sérti meg a sajtószabadságot.

Holott a probléma gyökere az elmúlt húsz évben keresendő, amely során nyomorították a népet, eladták az országot.

Erre jönnek a cigánykérdéssel, ami ugye „nincs is”. Frászt. Igenis van, és ezt a problémát is orvosolni kell. Aki olvasta a miniszterelnökünket dühítő cikket, tudja, ott az is le van írva, hogy nem általában a cigányokkal van baj, hanem azokkal, akik bűnöző életmódot folytatnak, vallásra, nemre, etnikumra való tekintet nélkül.

Totál elegendem van belőle, hogy a szocliberális értelmiség egyszerűen tabuvá teszi a szót: cigány. Miért? Sokféle nemzetiségű, etnikumú ember él kis hazánkban – már csak a történelem viharainak köszönhetően is – mi ezen a tagadni való? Együtt élünk sváb, román, tót, szlovák, mindenféle emberekkel. És jól van így! Az nincs jól, hogy a cigányt romának kell hívni, hogy eltusolhassuk: igenis vannak kulturális különbségek. Tisztázzuk: a dicsőített Európai Unióban a magyart bizony nem magyarnak hívják. Hanem Hungarian-nak, meg Ungarish-nak, sorolhatnánk. Ezen miért nem háborodunk fel?

A cigány magyarul cigány, cigányul roma. Tőlük vettük át a „csávó” szavunkat is. Nem tökéletesen mindegy? Az nem mindegy, hogy drága kormányunk a problémát arra használja, hogy a saját sarát takargassa. Fasiszta veszély után jól jön most egy kis roma probléma.

Nekik.

Mert akkor kell baloldali összefogás, a baloldal pedig hozza a nosztalgiát: ugye, a régi rendszerben mégiscsak jobb volt, ezek mégiscsak az ő örököseik, szavazzunk rájuk szépen.

Hát nem! Semmi más nem csinálnak, csak port hintenek: nem tettek semmit az országért, sőt, szó szerint a csőd szélére viték. Ráadásul olyan mértékben teremtettek szakadékot az ország lakosságának különböző „rétegei” között, ami valóban a köz-

veszély felé visz. Mert nem az a megoldás, hogy családok mennek szét jobboldal-baloldal miatt, nem az a megoldás, hogy holnaptól romát verünk. Az a megoldás, hogy végre átgondolt állampolitikát folytatunk: nem egymás között osztják szét a pénzt, hanem a dolgozó ember befizetett adóját arra költik, amire kell. Oktatásra, például. Mert a kulturális különbségeket ezzel is lehet enyhíteni. Nem szemforgató álszentségre van szükség, hanem valós intézkedésekre!

Rendre, fegyelemre, lakosság-központú államigazgatásra!

CSEH KATALIN

Megtörtént-e a rendszerváltás?

A konzervatív (Fidesz) és a szélsőjobboldal (MIÉP-Jobbik Magyarország) részéről sérelmezik, hogy 1989-1990 után csak átmenetileg következett be a rendszerváltás. Szerintük a kommunisták visszaszerezték a hatalmat. Úgy gondolom, az épülő szocializmus felszámolásának kárvallottjai bőrükön érzik ennek az állításnak képtelenségét. A kérdés inkább manipulatív. 1998-2002 között (Orbán Viktor regnálása) nem merült fel a rendszerváltozás megkérdőjelezése. A nemzeti oldal akkor fogja ismét elismerni az új formációt, ha monopolizálhatja a hatalmat. Egy radikális fordulat, (nagytakarítás) esetén, akkor, amikor az MSZP a perifériára szorul, amikor nem lesz érdemi beleszólása az államvezetésbe, amikor a proletariátus által megtermelt érték-többlet őket fogja gazdagítani, amikor az uralkodó osztálynak „járó” kiváltságok őket illetik majd meg. Mindez elnyerését szolgálják a 2010-ben lezajló választások eredményei.

Valóban, bekövetkezett a rendszerváltás? Kétség nem férhet hozzá. Történt-e fordulat a hatalmi-, a tulajdon- és osztály-, illetve az ideológiai viszonyokban? Vagy minden úgy maradt, mint volt 1989 előtt? Ennek állítása nem vakságról, nem dilettantizmusról tanúskodik, hanem arról, hogy a „nemzeti” oldal elitje és a mellette álló radikális jobboldal egyrészt a választók megtévesztésén dolgozik, másrészt célja (amennyiben hatalomra kerül) mindenkit lehetetlenné tenni, aki

érdekeivel szemben áll. Ám a rendszerváltásnak objektív ismérvei vannak!

Egy: a hatalom kérdése A munkásosztályt kiszorították a hatalomból, helyére a polgárság került. Övék a törvényhozás és végrehajtás szervei. Minden állami, vagy regionális szerv a polgári elit akaratát hajtja végre – beleértve a rendőrséget, ügyészséget, bíróságot. Nálunk 1989 után nem a feudalizmusból „jöttek elő” a tőkés rendszer csírái (mint klasszikus esetekben), hanem a szocializmus romjain az új elit uralma segítette világra a kapitalista rendszert. A mai polgári állam úgy tesz, mintha osztársadalmi koordinátor lenne, mely egyensúlyban tartja a létező antagonizmusokat. Le kell számolni azazal az illúzióval, hogy az állam, a hatalom osztálysemleges, össznemzeti érdekek hordozója.

Kettő: a tulajdonviszonyok kérdése Az épülő szocializmust a kollektív tulajdon különböző változatainak (állami csoport) dominanciája jellemezte. Ezt le kellett rombolni, hogy a hatalom létrehozza a tőkés magántulajdont. Megindult az elhíresült privatizáció, az állami javak kiárusítása, a termelőszövetkezetek szétverése. (Eredeti tőkefelhalmozás 1989-ben: korrupció, maffiák működése, lobbizás, javak család átjártása, stb.) P.J. Proudhon (1809-1865) jegyezte meg: „a tulajdon - lopás”. Ez fokozott mértékben igaz a mai magyar burzsoáziára. Kell ennél több a rendszerváltáshoz?

HEGEDŰS SÁNDOR

VIGYÁZZ!

A HEINEKEN ÁRÚLJA A VÖRÖS CSILLAGOT. VAJNAI ATTILÁÉK ELÁRÚLTÁK

magatartásáról, amellyel mostanság már veszélybe sodorják az országot. „Évek óta mondogatjuk, hogy az SZDSZ „jogvédőinek” irracionális és beteg magatartása nem vezet sehová. Hogy az MSZP meghunyászkodó, mindig a bűnpártját fogó gyáva sunyisága botrány és tragédia. Hogy a rendőrség megfélemlítése az ilyen és ehhez hasonló ügyekben anarchizmus fog vezetni” – írja Bayer. Na, ja, ennél kevesebért is pereltek már.

pen az MSZP-SZDSZ-kormány miatt rosszabb lett az életük. Tessék elképzelni, hogy mi lett volna, ha a Munkáspárt 2006-ban megállít legalább 160-170 egyéni jelöltet, és az országban mindenütt kézzel fogható baloldali alternatívát kínál az embereknek? A Munkáspárt erre nagyon is képes lett volna, hiszen erejét már megmutatta a kórházak privatizációja elleni népszavazásban. Nos, az eredmény az lehetett volna, hogy a Munkáspárt elér négy, esetleg öt százalékot. Lehet, hogy nem jut be a parlamentbe, de az MSZP ennyivel kevesebb szavazatot kapott volna. Ebben az esetben nem Gyurcsány a miniszterelnök, és lehet, hogy az ország sok minden kellemetlenségtől megmenekült volna. Nem biztos, de lehet!

Innen tovább világos volt, hogy a Munkáspártot megpróbálják tönkretenni. Egyszerűbb útnak a puccs látszott. Vajnai – akkoriban a Munkáspárt alelnöke – megkísérelte leváltani a Thürmer Gyula nevével fémjelzett vezetést. Segítségére voltak azok a helyi pártvezetők, akik az önkormányzatokban szorosan együttműködtek az MSZP-vel. Mindent megpróbáltak, de nem sikerült, a többség nem állt melléjük, sőt, kizárta őket. Maradt az új párt alakítása, ami persze cicósabb. Vajnaiéknak nem sikerült tönkretenni a Munkáspártot, de meggyengíteni igen. Ez elég volt szocialista pártfogóiknak.

A Magyarországi Munkáspárt 2006 nem igen rengeti meg a magyar politikát. Jelemtelen, gyenge párt. Az elmúlt héten mégis okoztak népi meglepetést. Feljelentették a Magyar Hírlapot és azon belül Bayer Zsolt újságírót. Persze ez sem okozott volna feltűnést, ha maga a miniszterelnök is nem támadja a lapot, mondván, hogy holnaptól Széles Gábor lapja persona non grata, állami szervek nem hirdethetnek, nem fizethetnek elő. A kettő együtt már valami.

Mi nem tetszik a 2006-os társaságnak, na és persze a szocliberális tábornak? Az nem tetszik, hogy Bayer Zsolt nevére a cigányság problémáját, és lerántja a leplet a szocliberális társaság álszent

SZÉTVERNI A MUNKÁSPÁRTOT!

A Magyarországi Munkáspárt 2006 már régen eltűnt volna a süllyesztőben, ha nem lenne a Magyar Kommunista Munkáspárt. A Vajnai-Fratanoló vezetete 2006-os párt létezésének egyetlen értelme ugyanis az, hogy folyamatosan elhatárolódjon a tényleges kommunista erőtől, a Munkáspárttól, ezzel zavart idézzen elő a kevésbé tájékozott baloldali emberek és választók között.

Az MSZP vezetői már 2005-ben világosan látták, hogy nagyon sok baloldali ember nem fog rájuk szavazni. Egyszerűen azért, mert már nem dőlnek be Gyurcsány álbaldali szövegeinek, és főleg azért, mert ép-

KI SZERZI MEG A BALOLDALI SZAVAZATOKAT?

Az MSZP vezetőinek rettegése mára sem szűnt meg, sőt! A 2010-es választások előtt még nagyobb a valószínűsége annak, hogy egyszer valaki összeszedi az embereket, akik csalódtak az MSZP-ben, akik nem tartják baloldalinak Gyurcsányt és csapatát. Ki gyűjtheti össze a kijózanodott baloldali embereket? Jelenleg többen is jelentkeznek erre a szerepre, köztük a Kápolyi-féle MSZDP, újabban a Humanista Párt. Legnagyobb esélye azonban a Munkáspártnak van. A magyar társadalom tudja, hogy a Munkáspárt húsz éve következetesen a dolgozók mellett áll, nem forogott köpönyeget, nem lopott, nem csalt,

TÁMAD AZ ÁLBALOLDAL!

nem korrumpálódott. A Munkáspárt elnökét ismerik szerte az országban, ami nem lebecsülendő tényező.

Az MSZP láthatóan megkísérli lefedni az összes baloldali szervezetet, természetesen a Munkáspárt nélkül. Igen ám, de ma már ezekben a szervezetekben is megkérdezik, hogy mitől baloldali az a politika, amely emeli a gáz árát, engedi a munkanélküliséget, növeli a dolgozók kiszolgáltatottságát. Ezt az emberek is érzik, ezért mást kell kitalálni. Az MSZP ilyenkor szokta elővenni a szélsőjobboldali vesztély ügyét. Ezzel zsarolják a baloldali szervezeteket és a választókat: ha nem szavazol az MSZP-re, jön a Fidesz, s vele a Jobbik, meg Szálasi és a holokauszt.

Most akadt egy újabb téma, a cigányellenesség. Az MSZP és az SZDSZ szerint bűn kimondani azt, hogy valaki cigány, bűn elismerni, hogy a cigányságnak vannak sajátos problémái, amelyek némileg közősek a többség gondjaival, de nem teljesen. Bűn kimondani, hogy ezek a sajátos problémák az általánostól eltérő megoldásokat igényelnek.

A 2006-OS PÁRT ÁRT

A MUNKÁSOSZTÁLYNAK, AZ ORSZÁGNAK

A 2006-os párt és az MSZP logikája azonos. Szerintük vannak a jók, és a rosszak. A jók az MSZP, a kormány, meg barátai, akik „reformokat”, „megújulást”, adókiigazítást, új Magyarországot akarnak. A

másik oldalon meg van a Fidesz, a Jobbik, meg barátai, akik viszont akadékoskodással, bírálataikkal gátolják a nagyszerű nemzeti programok megvalósulását. A 2006-osok és szocialista barátai szerint még ennél nagyobb bünt is elkövetnek: élesztik a szélsőjobboldalt, a cigányellenességét, az antiszemitizmust.

A 2006-os párt ezzel a politikájával több szempontból is árt a munkásságnak, az országnak. Először, nem szállnak szembe nyíltan az MSZP-vel, és nem mondják meg nyíltan, hogy az MSZP is tőkés párt, és ez a párt a neoliborális politikájával súlyos károkat okoz az embereknek. Másodszor, erősítik azt a látszatot, hogy az MSZP minden disznósága ellenére baloldali párt. Harmadszor, a Magyar Hírlap elleni támadásokhoz hasonló módszerekkel igyekeznek elterelni a figyelmet a Gyurcsány-kormány romboló politikájáról, arról, hogy a gazdasági válságot ismét a dolgozók rovására, a multinacionális tőke kedvében járva igyekeznek kezelni. Negyedszer, akadályozzák magának a cigányság problémáinak megoldását, hiszen, ha valamiről nem beszélünk, azt nem is tudjuk megoldani.

NINCS BALOLDALI SZÖVETSÉG

A Magyarországi Munkáspárt 2006 léptenyomon baloldali szövetségről beszél, ami azonban nem más, mint az MSZP-vel szemben egyes kérdésekben kritikus, de alapvető ügyekben támogató szervezetek közössége.

A kommunista Munkáspárt mindig is a baloldali összefogás híve volt, de mindig is ellezte az MSZP-t kiszolgáló szervezet létrehozását. A 2006-os párt törekvései arra, hogy szövetségekre tegyen szert, úgy tűnik, zátonyra futnak. Nagy hűhóval harangozták be, hogy az idej európai parlamenti választásokon közös listát indítanak a Kápolyi-féle MSZDP-vel, a Centrum Párttal és a Zöld Demokraták Szövetségével. Kiderült azonban, hogy az MSZDP és a Centrum Párt nem akar indulni, így választási szövetség sincs.

MI HARCOLUNK A TŐKE ELLEN, ŐK NEM

A Munkáspárt a mai munkásmozgalom legnagyobb veszélyének a revizionizmust, az opportunizmust tartja, vagyis azt a törekvést, hogy szavakban harcolunk a tőke ellen, sőt nagyon kemények vagyunk, de a valóságban támogatjuk a kapitalizmust. A 2006-os párt látványosan akciózik a vörös csillagért, fellép az antiszemitizmus, a cigányüldözés ellen, csak éppenséggel a lényegre felejtik el: a vörös csillagot a tőkés rendszer tiltotta be, az antiszemitizmust, a cigányellenességet a mai magyar kapitalizmus szüli. Ennek gyakorlati kivitelezője 2002 óta pedig a multinacionális tőke, és a magyar nagytőke kormánya, a szocialista politikai elit. A Munkáspárt és a 2006-os párt között itt van az alapvető különbség: mi harcolunk a tőke ellen, ők meg nem. ■

AZ ÁLBALOLDAL CELEBJEI: VAJNAI ATTILA, WIRTH ÁDÁM, MORVA TAMÁS

Húsz éve történt a rendszerváltás. Megérte?

Húsz esztendeje, 1988-89-ben ment végbe az a folyamat, amit kegyesen rendszerváltásnak szoktak nevezni, de ami nem más, mint tőkés ellenforradalom. Észre sem vettük, talán el sem hittük, hogy szinte a szemünk láttára alakul át a világ. Sokan hitték, hogy ez az új világ jobb lesz, jobban fogunk élni, csupa becsületes ember fog bennünket vezetni. Sokan hitték, hogy minden marad a régiben, visszük magunkkal azt, ami jó volt a szocializmusban, és hozzátesszük azt, ami jó a kapitalizmusban. Nem ez történt! Ma rosszabbul élünk, mint húsz éve, nemzedékek nőnek fel munka nélkül. Bizonytalan a jövő, aki teheti, az külföldön érvényesül.

A következő hónapokban az újságok tele lesznek a tőkés rendszerváltást magasztaló írásokkal. Újra előkerülnek a húsz évvel ezelőtti percmemberkék, a mai „nagyok” meg bizonygatják a két évtizeddel ezelőtti döntés helyességét. Mi is írunk a rendszerváltás eseményeiről. Úgy, ahogyan mi megéltük, úgy ahogyan szerintünk ténylegesen történt. És mindig feltesszük a kérdést: megérte?

AZ IDEIGLENES KÖZTÁRSASÁGI ELNÖK

Húsz évvel ezelőtt, 1989. március 8-án, az Országgyűlés elnökévé választja a leköszönő Stadinger István helyett Szűrös Mátyást, a kormányzó MSZMP Központi Bizottságának akkori titkárát. Ez a lépés lehetővé teszi, hogy néhány hónappal később Szűrös ideiglenes köztársasági elnök legyen, kikiáltssa a Népköztársaság helyébe lépő Köztársaságot, és ezzel a tőkés ellenforradalom egyik fontos és emblemikus szereplőjévé váljon.

KÁDÁR KEDVENCE

Szűrös ekkoriban 56 éves, ereje teljében van. Püspökladányból, paraszti családból származik. Az MSZMP KB Külügyi Osztályára 1965 szeptemberében kerül. A legendás Erdélyi Károly nyomdokain haladva ő a szovjet referens. Kádár, aki nehezen enged magához közel bárkit is, hamar megszereti. Szűrös előtt fantasztikus karrier lehetősége nyílik meg. 1974-ben – Kádár János szavaival élve – „nagykorúsítják”, és 41 évesen a Külügyi Osztály helyettes vezetője lesz. Egy évre rá berlini, majd 1978-82 között moszkvai magyar nagykövet. A legmagasabb diplomáciai poszt, amit el lehet érni.

Kádár számít rá, mint a párt egyik vezetőjére is. 1982-től ő vezeti a Külügyi Osztályt, majd a KB titkára lesz. Kádár kedveli. Az új generáció megbízható képviselőjét látja benne. Lehetővé teszi, hogy moszkvai nagykövetségként Szűrös újítson. A moszkvai nagykövetség felhagyja a hivatalos pártlap, a Pravda másolásával, és a valóságos helyzetet jelenti a magyar vezetésnek a brezsnyevi időszak agóniájáról. A nagykövetség nyit a moszkvai ellenzéki értelmiség felé. Szűrös felkeresi a tagköztársaságokat, sőt Kárpátalja magyar lakta területét, amire korábban nem volt példa. Határozottan kiáll a magyar nem-

zeti érdekek mellett. Újítás, de a szocializmus keretein belül.

A KB-titkárrá előléptetett Szűrös azonban vált. A szovjet ügyek iránti – Kádár által is üdvözölt – kritikus magatartása apránként szovjetellenességgé válik. A nemzeti érdekek képviselőjének jogos és tisztességes igényéből kinő a nacionalizmusa. Az ellenzék iránti rugalmasság a polgári ellenzékkel való nyílt kapcsolatkereséshez vezet. Jurij Andropov, a szovjet párt vezetője 1983-ban szóvá teszi Szűrös egy szovjetellenes megnyilvánulását, de Kádár megvédi. Mellé áll akkor is, amikor kisebbik fia – akkori szóval élve – disszidál, és a francia idegenlégióban köt ki.

GRÓSZ ELLEN

Kádárt felmentik az 1988. májusi pártértekezleten. Szűrös a kritikus, a magyar érdekeket védő, a kádári múlttal leszámolni akaró politikusként lép fel a pártértekezleten. „A létező szocializmus történelmileg kialakult modelljének tartalékai kiapadóban vannak” – mondja. „Az elméleti alapokat is mélyen újragondolva gyökeresen meg kell újulni.” Markánsan fellép a határon túli magyarok ügyéért. Tesz egy kritikai megjegyzést Kádár címére: „tökéletesíteni kell a kollektív ve-

SZÜRÖS MÁTYÁS. SZERETETT OKOS LENNI

zetés módszereit”. Ez egyúttal üzenet az új főtitkárnak, Grósznak is, hogy nem fogadja el egy Kádárhoz hasonló tekintély kialakulását, hanem többszereplős vezetést akar. A konfliktus magjai el vannak vetve.

Szűrös nem képez önálló hatalmi központot, a nemzeti-revizionista szárny, Pozsgay Imre és Németh Miklós mellé áll. A külügyi vonal ismerőjeként sok mindenben segíti őket. Szűrös gyakorlatilag mindenben Grósz ellenfele. 1988 augusztusában például elkerülhető lenne Grósz aradi fiaskója, ha a külügyi vezetés mellé áll. De nem ezt teszi. Pozsgay és Szűrös beleviszik Grósz az aradi találkozóba, éppen azért, hogy idehaza lejárassák.

Szűrös a KB 1989. márciusi ülésén sürgeti a „belső megújulást”, és az „addig sikeres külpolitika megújítását” is. Ez lényegében fokozatos szakítást jelent a KGST-vel, és „rugalmas alkalmazkodást a nyugat-európai integrációhoz”. Felveti azt is, hogy többpártrendszerű viszo-

nyok között többszereplős külpolitika is lehetséges, ami lényegében lemondás az MSZMP és a szocialista állam külpolitikai monopóliumáról. Szűrös jó pozícióban van, hiszen az ellenzék sem kér ennél lényegesebben többet. Ezért mondhatja: a külpolitika terén van „társadalmi egyetértés”.

A PARLAMENTI ELNÖK

Grósz nem bocsátja meg Szűrös fellépését. 1989. áprilisában titokban megszerzi Gorbacsov támogatását, és megteszi azt, amit sem Rákosi, sem Kádár nem tudott megtenni: ellátogat Kárpátaljára és találkozik az ottani magyarsággal. A látogatás komoly, de nem végzetes csapás a magyar vezetés nacionalista elemeire. Pozsgay, Némethet nem tudja elmozdítani, a kisebb ellenállás irányába megy. Leváltani Szűröst sem tudja, de eléri, hogy parlamenti elnökké válasszák. Ezzel együtt elveszíti irányító szerepét a külpolitikában. A győzelem azonban részleges és időleges. 1989 márciusára a párt külügyi vonalának jelentősége ugyanis csökken. A külpolitika jelentős részét a Horn Gyula-féle külügyminisztérium szerzi meg. Szűrös a parlamenti elnöki tisztségben jelentős eszközt lát egy új, immáron belpolitikai karrier felé. Elmegy a KISZ kongresszusára, az orosházai május elsejei felvonulásra, és minden létező belpolitikai fórumra. Nagy Imre újratemetésén Németh Miklós mellett az első sorban áll.

A pártvezetés sorsdöntő, 1989. június 23-24-i ülésén Szűrös nem támogat-

SZÜRÖS THÜRMERREL ÉS GORBACSOVVAL BUDAPESTEN

ja Grósz utolsó kísérletét a pártvezetésen belüli kompromisszum kialakítására. Egyértelműen a Nyers-Pozsgay-Németh vonal mellé áll, s felveti: Grósz Károly mondjon le! A KB-tagjai közül mellette csak Nagy Imre, a KISZ KB titkára és Horváth István belügyminiszter mer előállni ilyen javaslattal. A többség nem támogatja Grósz leváltását.

POLITIKAI CIKKCAKKOK A RENDSZERVÁLTÁS UTÁN

Szűrös jó megjelenésű, karizmatikus személy, nem véletlen, hogy Püspökladányban egészen 1998-ig megtartja egyéni képviselőségét. Hamarosan rá kell azonban jönnie, hogy az MSZP-ben megváltoznak a viszonyok. A nacionalista-revizionista szárny, amely segít-

te az MSZMP szétverését, a rendszerváltás keresztülvitelét, háttérbe szorul a liberális szárnyal szemben. Nyers Rezsőt ugyan menesztik, de a vezetésben túlsúlyban vannak a liberálisok. Az új elnök, Horn Gyula – bár maga nem liberális – az MSZP-SZDSZ kiegyezés, a multinacionális tőkével való kiegyezés vonalát testesíti meg. Szűrös szembe kerül az új vezetéssel. A parlamenti munkája során gyakran saját pártja álláspontja ellen szavaz.

2002-ben kilép az MSZP-ből. Politikai koncepciójához, a nemzeti értékeket védő szociáldemokrácia koncepciójához keres pártot, de csak egy politikai ügyeskedőt talál, Schmuck Andor személyében. Az Új Baloldal ötlete nem rossz, de mindenképpen zavar. A 2002-es választásokon nem érnek el eredményt. 2003-ban a „történelmi” SZDP nyeri meg, amelynek sürgősen szüksége van emblematikus személyiségre. Szűrös két évig elnökösödik, de megunja, majd távozik.

Az elmúlt években határozottan osztorozza az MSZP liberális politikáját. „Amikor létrehoztuk a Szocialista Pártot 1989 októberében, akkor is azt akartuk, hogy szociáldemokrata típusú párt legyen. Nem lett az belőle, hanem hivatalos politikája szerint neoliberais” – mondta egy interjúban. „Meg kell változtatni Magyarországon a helyzetet. Ezt csak úgy lehet, ha a nemzeti oldal felerősödik Magyarországon. Ma Magyarországon, szereti valaki, vagy nem szereti, a Fidesz–Magyar Polgári Szövetség képviseli a legnagyobb erőt a nemzeti oldalon. Lehetne az MDF is, de nem így alakult a történelem. Ezt kell támogatni.” – hirdeti a 2006-os választások előtt, Pozsgay Imrével együtt.

EGY SZOVJET PÁRTKONGRESSZUSON. SZÜRÖS MÁTYÁS VIDÁMAN MOSOLYOG, EZ IS EGY SZEREP VOLT SZÁMÁRA

Venezuela győzött

Újraindulhat az elnöki tisztség megszerzéséért Hugo Chávez, a tíz éve hatalmon lévő venezuelai elnök, miután a vasárnapi népszavazáson a polgárok többsége megszavazta az ezt lehetővé tevő alkotmánymódosítást. A szocialista államfő által kezdeményezett alkotmánymódosítást a szavazók 54 százaléka támogatta voksával, és 46 százaléka ellene volt. Lucena szerint a fennmaradó voksok összeszámolása érdekében nem módosíthatja a népszavazás végeredményét. „Ma tágra nyitottuk a jövő kapuit. Venezuela nem tér vissza a megalázó múltjába” – hangoztatta Chávez az eredmények közzététele után hívei előtt.

Gyárfoglalás Ukrajnában

Kitartanak követeléseik mellett a dél-ukrajnai Herszon város mezőgazdasági gépgyárát február 3-án óta megszállva tartó munkások. Elmaradt bérük kifizetését és a privatizált üzem államosítását követelik. Ukrajnában egyedül a herszoni mezőgazdasági gépgyárban készülnek gabonaarató kombájnok. A 120 éves múltra visszatekintő gyárban a problémák 2007-ben kezdődtek, amikor az üzem új tulajdonoshoz került, akinek Kijev közelében már volt hasonló profilú gyára. Tavaly márciustól akadozott a bérek kifizetése, szeptember óta pedig egyáltalán nem fizettek a dolgozóknak. A termelés hanyatlásnak indult, a gyár októbertől háromnapos munkahétre tért át, novemberben elkezdődtek az elbocsátások. Mivel a fiatalok és a középkorúak önként felmondtak, a gyárban főként az idősebb „veteránok” maradtak, akik életük fontos részének tekintik az üzemet. A gyárfoglalás egy nappal azután történt, hogy az üzem 300 dolgozója Herszon központjában spontán tiltakozó tüntetést tartott, amelyen baloldali szervezetek képviselői is felszólaltak. Az igazgatósági épületbe ellenállás nélkül bejutott munkások üzemi tanácsot alakítottak a tulajdonos által felszámolásra ítélt gyár ellenőrzésére. A korábbi másfélvezerről 900 főre zsugorodott dolgozói kollektíva végsőként elszánt, kész a „legkeményebb tiltakozó akciók” végrehajtására is a munkahelyek megőrzése érdekében. A dolgozók követelési között szerepel a gyár kártérítés nélküli államosítása.

Gondolkodó Ember Filmklub

A 2009-ES ESZTENDŐ ELSŐ FÉLÉVÉRE A KÖVETKEZŐ INGYENES FILMVEVETÍTÉSEINK LESZNEK:

• 2009. február 28. szombat, 17:00

A Lenin-vonat

(színes, amerikai-olasz-francia-német-osztrák játékfilm, 122 perc)

• 2009. március 28. szombat, 17:00

Agitátorok

(fekete-fehér magyar játékfilm, Hobo főszereplésével, 1969)

• 2009. április 25. szombat, 17:00

Valahol Európában

(fekete-fehér magyar játékfilm, 1947)

A filmvetítések után kötetlen beszélgetés! Gyere el!!!

HELYSZÍN: 1082 Budapest, Baross utca 61. III. emelet (megközelíthető a 4-6-os villamossal, a Baross utca megállónál kell leszállni)

A Vasas Művészegyüttes Alapítvány színháztermében

Budapest, VIII. Kőfaragó utca 12.

(megközelíthető a 4-6 villamossal a Rákóczi térig)

VASAS-EZREDVÉG ZENÉS-IRODALMI ESTEK

XVII. évad negyedik előadása

2009. február 27-én (pénteken) 17 órai kezdettel

DARVAK

Dalok a világ minden tájáról

Közreműködik:

KASSAI FRANCISKA előadóművész

SZALKAY ZITA operaénekes

MUSKÁT ANDRÁS operaénekes

Zongorán kísér:

HEGEDŰS VALÉR

Házigazda:

Baranyi Ferenc Kossuth-díjas, József Attila-díjas költő,
műfordító

A Magyar Kommunista Munkáspárt központi politikai lapja. Szerkeszti a szerkesztőbizottság.

Szerkesztőség: 1082 Budapest VIII., Baross utca 61.; Telefon: 334-1509; Telefax: 313-5423;

A Szabadság e-mail címe: info@aszabadsag.hu; internetcím: www.aszabadsag.hu

Kiadja: a Progressio Kft., a kiadásért felelős: Vajda János igazgató; ISSN 0865-5146

A Munkáspárt internetcíme: <http://www.munkaspart.hu>